

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, declarat de avocatul Stăvilă Mihai în numele inculpatului

Bahvalov Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 13.07.2018 - 24.09.2018,
instanța de apel: 11.12.2018 - 15.04.2019,
instanța de recurs: 07.08.2019 - 29.10.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău din 24 septembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Bahvalov Mihail a fost condamnat în baza art. 27, art. 145 alin. (1) Cod penal la 7 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 24.09.2018.

De la Bahvalov Mihail s-a încasat în beneficiul lui Gribincea Vladislav 103.551 lei 64 bani, echivalentul a 16.318 lei românești, ca cheltuieli suportate pentru tratamentul medical și de reabilitare a sănătății, 50.000 lei cheltuieli ce urmează a fi suportate pe viitor în scopul continuării tratamentului medical și reabilitării sănătății, 200.000 lei prejudiciul moral.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

În scopul asigurării acțiunii civile în partea admisă, a fost aplicat sechestrul pe bunurile materiale ce aparțin inculpatului Bahvalov M. în valoare de 353.551 lei 64 bani și suma în lei moldovenești egală cu echivalentul a 16.318 lei românești, conform cursului valutar BNM la data executării hotărâri și anume:

- 1400 dolari SUA, 400 euro și 21.250 ruble rusești, depistate la inculpatul Bahvalov M. de către organul de urmărire penală și transmise la păstrare lui Bahvalov Națalia;

- autoturismul "BMW X5", anul fabricării 2005, nr./î XXXXX, cod WIN XXXXX, nr. motor XXXXX;

- $\frac{1}{2}$ cota parte din apartamentul nr. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXXXX.

Cererea procurorului cu privire la încasare de la Bahvalov M. în beneficiul statului a sumei de 4228 lei ca cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Corpurile delictive: un pistol de marca/model "CZ-83", seria XXXXX, cu magazia în are se află 8 cartușe calibru 9x18 mm, aflat la păstrare la IP Ciocana, au fost confiscate cu transmiterea lor IGP al MAI al RM.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cara R., dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că, la 28.12.2017, în jurul orei 21⁰⁰, Bahvalov M., aflându-se în fața localului de agrement „Chef de Chef” din str. Igor Vieru, 10/2, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unui conflict cu Gribincea V., acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul de al omorî pe ultimul, l-a împușcat în regiunea capului, din pistolul marca/model "CZ-83", calibru 9x18 mm, pe care îl deținea legal, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 27.02.2018, traumatism cranio-cerebral deschis, penetrant în cutia craniană, contuzie cerebrală gravă, lezare de sinus sagital superior, fractura înfundată multi-așchiată în regiunea suturii sagitale, fracturi multiple liniare front-parietale și occipital, hematom intracerebral, care prezintă pericol pentru viața persoanei și se califică ca vătămare corporală gravă, acțiune care nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

Cara R., la 29.12.2017, în jurul orei 00⁰⁰, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul de al favoriza pe Bahvalov M. să se sustragă de la urmărirea penală pentru comiterea unei infracțiuni prevăzute la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, tentativă la omor intenționat, folosind serviciile de transport ale colegului său de serviciu Casianenco D., căruia i-a comunicat doar că trebuie să transporte o persoană până în or. Odesa, Ucraina, folosindu-se de automobilul de serviciu al ultimului de marca/model „Mercedes Sprinter”, n/î XXXXX, ce aparține SRL ”Turextern” (SRL „Balcan Pharmaceuticals”), s-a deplasat în mun. Chișinău, intersecția str. Igor Vieru cu Ion Dumeniuc, unde s-a întâlnit cu Bahvalov M. și a primit arma cu care ultimul a comis tentativa la omor, adică pistolul de marca/model „CZ-83”, calibru 9x18 mm, pe care l-a ascuns în interiorul mijlocului de transport și ulterior l-a transportat pe Bahvalov M. până în preajma blocului locativ din mun. Chișinău, str. Grădescu, 3, unde s-au reîmbarcat în automobilul de marca/model „Opel Zafira”, n/î XXXXX, ce aparține lui Casianenco D., după ce l-a transportat pe Bahvalov M. până la punctul de trecere a frontierei de stat „Tudora”, r-nul Stefan Vodă, unde la orele 03⁵⁰ au fost reținuți în flagrant de către reprezentanții organelor de drept.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut integral vina și probele acumulate de organul de urmărire penală, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, ca tentativă de omor intenționat, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii de omor intenționat, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, că infracțiunea comisă se clasifică ca deosebit de gravă, pentru care Legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 10 la 15 ani, că inculpatul a recunoscut integral vina, a solicitat judecarea cauzei penale în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, are loc permanent de trai, antecedentul penal este stins, nu a recuperat psguba, acțiunea civilă recunoscând-o parțial, a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, că în conformitate cu art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși $\frac{3}{4}$ din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de lege, concluzionând că urmează a-i stabili pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare.

La fel, instanța a statuat că la materialele cauzei lipsește raportul de expertiză privind starea de ebrietate a inculpatului în momentul comiterii infracțiunii, însă această circumstanță agravantă rezultă din declarațiile ambilor inculpați, care au fost date în ședința de judecată sub jurământ, fiind

preîntâmpinați de răspundere penală pentru darea declarațiilor intenționate false, ambii recunoscând faptul consumului de către Bahvalov M. a alcoolului înainte de comiterea infracțiunii, cât și faptul aflării lui în stare de ebrietate alcoolică.

Pe lângă aceasta, stare de ebrietate nu se regăsește în prevederile art. 97 Cod de procedură penală, referitor la circumstanțele care se constată prin anumite mijloace de probă, la caz prin raport de expertiză.

Totodată, reprezentanții părții vătămate nu au prezentat probe în susținerea pretenției de 104.116 lei legată de tratamentul medical și reabilitării sănătății, din care considerente, urmează de a o admite doar parțial, în sumă de 103.551,64 lei, ca cheltuieli medicale, care nu a fost contestată de partea apărării.

Referitor la pretenția de încasare a sumei de 16.353 lei românești (RON) cu titlu de cheltuieli pentru tratamentul medical și reabilitarea sănătății suportate de partea vătămată în România, partea apărării a obiectat doar împotriva sumei de 35 lei românești, pentru procurarea unui bec led 12W. Reprezentanții părții vătămate nu au prezentat argumente serioase pentru justificarea procurării unui asemenea bun, urmând a admite această pretenție parțial în suma echivalentă cu 16.318 lei românești, ori în această parte partea apărării nu a adus obiecții motivate.

Prin acțiunea civilă, partea vătămată a pretins la încasarea sumei de 500.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru tratamentul medical și de reabilitare a sănătății pe viitor.

În conformitate cu art. 1420 alin. (2) Cod civil, compensarea cheltuielilor ce vor fi suportate din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății poate fi stabilită cu anticipație, în baza avizului organului medical abilitat, inclusiv pentru achitarea prealabilă a serviciilor și bunurilor necesare, ca foaie la sanatoriu, bilete de călătorie, mijloace speciale de transport etc.

În susținerea pretenției sale, reprezentanții părții vătămate, au prezentat instanței un cont de plată eliberat de SRL "Kapsuki" în sumă de 216.720 lei.

Dar, acest înscris nu constituie o probă confirmativă în sensul prevederilor art. 1420 alin. (2) Codul civil, deoarece reprezintă nici avizul organului medical abilitat, nici nota pentru achitarea prealabilă a serviciilor și bunurilor necesare, ca foaie la sanatoriu, bilete de călătorie, mijloace speciale de transport etc, dar se referă la achitarea unor servicii prescrierea medicală a cărora nu a fost probată de către reprezentanții părții vătămate.

Din acestea considerente, nu sunt temeiuri de a reține acest cont de plată ca proba cheltuielilor pentru tratamentul medical și reabilitare a sănătății pe viitor.

Totodată, inculpatul a recunoscut doar suma de 50.000 lei, fără a cere înscrise confirmative în acest sens.

Prin infracțiunea comisă, inculpatul a cauzat părții vătămate leziuni corporale grave periculoase pentru viața și sănătate. Deci, pentru restabilirea

sănătății și tratamentul medical corespunzător, sunt necesare mijloacele bănești, iar recunoașterea acțiunii civile de către pârât (inculpat), constituie temei pentru a admite în această parte pretențiile formulate.

Astfel, urmează a fi admisă parțial pretenția de încasare a sumei de 500.000 lei, și anume în mărime de 50.000 lei, adică în partea recunoscută de inculpat.

Partea vătămată a pretins și la încasarea sumei de 31.200 lire sterline (lire engleze) cu titlu de salariu ratat, iar în confirmarea acestei pretenții au fost prezentate instanței de judecată certificate, pretinse a fi eliberate de LTD "Maxvel", cu indicarea unor sume pretinse a fi plătite anterior lui Gribincea V.

Partea apărării nu a recunoscut pretenția și înscrisurile respective, prezentând argumente împotriva lor, cum ar fi lipsa semnăturii și ștampilei emitentului acestor certificate, precum și lipsa contractului de muncă încheiat între Gribincea V. și LTD "Maxvel".

Sunt întemeiate obiecțiile prezentate de partea apărării, ori, în confirmarea prejudiciului și mărimii venitului ratat nu s-a prezentat contractul de muncă sau alte înscrisuri confirmative din care poate fi dedusă existența raportului de muncă între Gribincea V. și un angajator, precum și mărimea salariului (venitului) primit de Gribincea V. până la data în care i s-au cauzat vătămări corporale grave periculoase pentru viață și sănătate.

Mai mult, din declarațiile reprezentantului părții vătămate, Gribincea A., date la etapa de urmărire penală rezultă că, Gribincea V., până la evenimentele în cauza penală, a activat în R. Moldova ca antrenor la Federația sportivă de kickboxing, și nici de cum în Marea Britanie cu primirea salariului (venitului) în lire sterline. Din acestea considerente, instanța de judecată a respins ca neîntemeiată pretenția de încasare a 31.200 lire sterline ca salariu (venitul) ratat.

Prin acțiunea civilă partea vătămată a pretins la încasarea de la inculpat pagubei morale în sumă de 900.000 lei.

Conform art. 1422 alin. (1) Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

În conformitate cu art. 1423 alin. (1) Codul civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În temeiul art. 1423 alin. (2) Codul civil, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în

considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

După cum s-a menționat mai sus, prin acțiuni prejudiciabile comise de inculpat, părții vătămate i s-au cauzat vătămări corporale grave periculoase pentru viață și sănătatea, cauzarea acestora fiind determinată prin aplicarea de către inculpatul Bahvalov M. a armei de foc, iar tragerea de către inculpat s-a efectuat în regiunea capului victimei, ce putea provoca decesul ultimului.

În rezultat, partea vătămată este imobilizată la pat și pe parcursul unei perioade îndelungate urmează tratamente medicale și reabilitarea sănătății, permanent având necesitatea în îngrijirea de către o altă persoană.

Astfel, părții vătămate i s-au provocat suferințe fizice și psihice, care fără îndoială a suferit de pe urma acțiunilor ilegale comise de inculpat, care și i-au cauzat prejudiciul oral.

Cu referire la mărimea prejudiciului moral care urmează a fi compensat, se v-a ține cont de măsura în care această compensare poate repara prejudiciul moral cauzat și de a compensa echitabil acest prejudiciu.

Ori, compensarea prejudiciului moral nu urmează să constituie un venit nejustificat pentru partea vătămată, cât și nu poate să substituie prin sine paguba materială cauzată prin infracțiune.

În funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate, de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, suma de 200.000 lei este o compensație morală echitabilă și proporțională.

Suma pretenției formulate de reprezentantul părții vătămate de 900.000 lei pentru compensarea pagubei morale, este exagerat de mare și prin sine nu are efect compensatoriu a pagubei morale, ci va constitui venitul nejustificat pentru partea vătămată.

Din acesta considerente, urmează de admis pretenția doar parțial și a dispus încasarea sumei de 200.000 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului moral.

La caz, cheltuielile de 4228 lei a căror recuperare a solicitat-o acuzatorul de stat sunt cheltuielile pretinse a fi efectuate de către organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale pentru acumularea materialului probator, necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate (pentru efectuarea expertizei), cheltuieli care sunt trecute în contul statului conform legii și care au fost efectuate în interesele justiției, și astfel nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, conform prevederilor art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală.

Mai mult, materialele cauzei penale nici nu conțin documentul de plată prin care ar fi fost confirmat faptul suportării de către organul de urmărire penală a acestor cheltuieli, ori în acest sens la cauza penală lipsește ordin sau chitanța de plată.

Soarta corpurilor delictive urmează a fi soluționată în corespundere cu prevederile art. 162 Cod de procedură penală.

Cererea, reprezentanților părții vătămate cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile formulate în procesul penal, urmează de admis cu referire la art. 388 alin. (1) Cod de procedură penală.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Diana Vatavu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de încasat cheltuielile judiciare din contul inculpatului în beneficiul statului în sumă de 4228 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Apelanta a invocat că, conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

3.1. A declarat apel și avocatul Mihail Stăvilă, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 6 ani și 8 luni închisoare, cu restituirea proprietarilor Bahvalov M. și Bahvalov N. a corpurilor delictive: arma de marca "Saiga", cal. 7,62x39mm, nr. XXXXX și arma de vânătoare de marca/model "TOZ-34", cal. 12x70 nr. XXXXX, admiterea acțiunii civile doar în sumă de 250.000 lei, cu revocarea sechestrului aplicat pe bunurile lui Bahvalov M., în partea ce va depăși suma încasată.

Apelantul a indicat că instanța incorect a individualizat pedeapsa aplicată lui Bahvalov M., ori, având în vedere cumulul de circumstanței atenuante identificate, precum și lipsa câtorva circumstanței agravante, instanța, în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, era în drept să coboare pedeapsa la limita minimă prevăzută pentru infracțiunea comisă, sau altfel spus, nu avea motive de a aplica pedeapsa în limita maximă a acesteia.

Inculpatul a manifestat bună-credință față de obligațiunile ce derivă din faptele comise, iar în acest sens, a garantat recuperarea cheltuielilor suportate în

legătură cu tratarea lui Gribincea Vl., în mărime de 100.000 lei, fără a solicita confirmarea sumei date.

Instanța de judecată neîntemeiat a încasat suma de 103.551,64 lei, ori nu a probat-o în întregime, de altfel, apărarea a putut descifra doar o parte din bunurile anexate și nu le-a indicat în referința sa pe toate.

Deci, instanța urma să admită sumă de 100.000 lei, sau să facă un calcul minuțios a tuturor bonurilor de plată, care în mare parte sunt indescifrabile.

Încasarea sumei de 200.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este o soluție neargumentată și neproportională. Or, în pofida faptului că nici partea civilă nu a demonstrat întinderea prejudiciului moral și rezonabilitatea sumei de 900.000 lei pe care a solicitat-o, totuși inculpatul a conștientizat cauzarea unui prejudiciu moral părții vătămate pentru care își asumă responsabilitatea în limitele rezonabile, de a compensa prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei

Este neîntemeiată și abuzivă soluția aplicării sechestrului, din motivul că bunurile respective nu constituie proprietate exclusivă a lui Bahvalov M., dar este o proprietate comună în devălmășie, iar aplicarea sechestrului pe acestea constituie o ingerință neîntemeiată și o încălcare flagrantă a dreptului de proprietate a persoanelor terțe.

În cadrul urmăririi penale, de la domiciliul lui Bahvalov M. au fost ridicate mai multe bunuri care nu au nici o tangență cu comiterea infracțiunii incriminate și care sunt bunuri proprietate comună a familiei Bahvalov: arma de model "Saiga", cal. 7,62x39mm, nr. XXXXX, și arma de vânătoare de model "TOZ-34", cal. 12x70 nr. XXXXX.

Bunurile în cauză sunt deținute legal de către Bahvalov M. și Bahvalov N. și constituie proprietate comună în devălmășie, iar careva impedimente prevăzute de lege întru restituirea lor proprietarilor, nu sunt.

Necătând la faptul dat, instanța nici nu s-a expus cu referire la acestea.

3.2. Avocatul Petru Bălanel, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura civilă și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea suplimentară din contul lui Bahvalov M. în beneficiul lui Gribincea V. a sumei de 433.400 lei cu titlu de cheltuieli de tratament care urmează să fie suportate, a sumei de 31.200 lire engleze, conform cursului BNM la data executării, cu titlu de salariu ratat și a sumei de 900.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Apelantul a invocat că, cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în sumă de 900.000 lei, adică echivalentul a 45.000 euro, respectă principiul satisfacției echitabile, ori, instanța urmează să se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității iar suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de CtEDO în cauze similare.

Cuquantumul cheltuielilor viitoare de tratament în sumă de 216.720 lei, constituite: kinetoterapie - 74 880 lei; terapie ocupațională 30 grade - 65040 lei; terapie cognitivă - 28 080 lei; fizioterapie 20 - 18720 lei; Cazare - 30000 lei, iar în total 216720 lei fac din prescripțiile pentru reintegrare indicate de către medic, și sunt rezonabile ca e reieșind din clasamentul mediu al tarifelor practicate în acest domeniu, ori art. 1420 alin. (2) Cod civil, stabilește că, compensarea cheltuielilor ce vor fi suportate din vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății poate fi stabilită cu anticipație, în baza avizului organului medical abilitat, inclusiv pentru achitarea prealabilă a serviciilor și bunurilor necesare, ca foaie la sanatoriu, bilete de călătorie, mijloace speciale de transport etc.

Un asemenea tratament este necesar a fi efectuat de către Gribincea V. cu o periodicitate de 6 - 8 luni de cel puțin 2 ori.

Înscrierile prezentate în primă instanță confirmă incontestabil achitarea de către LTD "Maxvel" a plăților salariale lui Gribincea V., dat fiind că în Marea Britanie majoritatea cetățenilor străini au acces la piața muncii după ce obțin codul de asigurare, nefiind obligatoriu contracte de muncă semnate, conform legislației muncii din Marea Britanie, explicată și expusă de Guvernul Marii Britanii pe situl respectiv.

Majoritatea persoanelor care lucrează sunt „angajați”, contractul nu trebuie să fie scris, el intră în vigoare din momentul în care persoana și angajatorul convin asupra termenilor și condițiilor de angajare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, apelul procurorului a fost respins, admise apelurile avocaților, casată sentința în partea ce se referă **la cheltuielile suportate pe viitor pentru tratament și reabilitare**, în partea **venitului (salarului) ratat** și pronunțată o nouă hotărâre.

De la Bahvalov M. s-a încasat în beneficiul lui Gribincea V. **452.340 lei cheltuieli ce urmează a fi suportate pe viitor în scopul continuării tratamentului și reabilitării sănătății**, și suma de **31.200 lire engleze cu titlu de venit (salarium) ratat**, convertite în valuta națională a R. Moldova la dată executării obligației.

Corpurile delictive - armă de model "Saiga", cal. 7,62*39 mm, nr. XXXXX, și armă de vânătoare de model "TOZ-34", cal. 12*70 mm, nr. XXXXX – s-au transmis MAI, pentru soluționarea sortii lor.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a stabilit că, inculpatul are loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog nu se află, la evidența medicului psihiatru nu se află, nu are careva persoane la întreținere, anterior a comis infracțiune și a fost judecat, însă antecedentul penal este stins, vina în cele imputate a recunoscut-o, paguba cauzată prin infracțiune nu a recuperat-o, acțiunea civilă recunoscând-o parțial.

Prin urmare, pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, numită inculpatului Bahvalov M., este echitabilă și proporțională faptei prejudiciabile comise.

De asemenea, prima instanță **corect a stabilit mărimea prejudiciului material.**

Partea civilă și partea vătămată pot pretinde la repararea prejudiciului sub forma venitului ratat, doar în cazul existenței unui venit legal. Existența unui venit legal presupune, în mod inevitabil, și **limitarea probelor prin care acest venit poate fi dovedit.** În cazul părții civile, venitul ratat constă în pierderile salariului ratat. Astfel, **partea civilă a probat venitul ratat prin contractul de muncă.**

Conform art. 2034 alin. (2) Codul civil, **compensarea cheltuielilor ce vor fi suportate din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății poate fi stabilită cu anticipație, în baza avizului organului medical abilitat, inclusiv pentru achitarea prealabilă a serviciilor și bunurilor necesare, ca foaie la sanatoriu, bilete de călătorie, mijloace speciale de transport etc.**

Ori, **partea civilă a prezentat probe suficiente pentru justificarea necesității și cuantumului tratamentului viitor.**

La fel, **prima instanță a stabilit în mod întemeiat și echitabil cuantumul prejudiciului moral.**

Totodată, **prima instanță nu a decis soarta a două arme, care au fost ridicate de organul de poliție, fapt ce urmează a fi reparat.**

5. Avocatul Mihai Stăvilă a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie:

aplicată inculpatului pedeapsa de 6 ani și 8 luni închisoare;

restituite proprietarilor Bahvalov M. și Bahvalov N. a corpurilor delictive: arma de marca "Saiga", cal. 7,62x39mm, nr. XXXXX și arma de vânătoare de marca/model "TOZ-34", cal. 12x70 nr. XXXXX;

admisă parțial acțiunea civilă, doar în sumă de 250.000 lei, în fiind respinsă ca neîntemeiată;

revocarea sechestrului aplicat pe bunurile lui Bahvalov M., în partea ce va depăși suma încasată.

Apelantul a invocat că, instanțele neîntemeiat au ignorat prevederile art. 76 alin. (1), (2) Cod penal, ori, partea apărării a demonstrat prezența circumstanțelor atenuante și anume: recunoașterea vinovăției, anterior nu a fost tras la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, recunoaște acțiunea civilă parțială, a contribuit la reabilitarea părții vătămate.

Deci, eronat a fost respinsă solicitarea apărării întru micșorarea pedepsei corespunzător circumstanțelor atenuante, ori, faptul că cauza penală a fost examinată în ordinea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nu

constituie un impediment întru reținerea acestora și în calitate de circumstanțe atenuante cu aplicarea ulterioară a efectelor prescrise de lege.

Cât privește reținerea de instanțe ca circumstanță agravantă în temeiul art. 77 Cod penal a faptului că Bahvalov M. a comis infracțiunea în stare de ebrietate, contravine legii, or starea de ebrietate, în temeiul prevederilor art. 97 Cod de procedură penală coroborat la art. 134¹² Cod penal, urmează a fi demonstrată prin prelevarea de probe biologice și nicidecum nu poate fi dedusă.

Ori, având în vedere cumulul de circumstanțe atenuante identificate, precum și lipsa câtorva circumstanțe agravante, instanța, în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, era în drept să coboare pedeapsa la limita minimă prevăzută pentru infracțiunea comisă, sau altfel spus, nu avea motive de a aplica pedeapsa în limita maximă a acesteia.

Totodată, nici prima instanță, nici instanța de apel nu s-au expus privitor la circumstanțele atenuante prezente la speță, de altfel acestea fiind totuși constatate de instanță, fapt care determină că părțile nu au fost auzite.

Cât privește actele suplimentare prezentate instanței de apel de partea civilă și anume plan de tratament ambulatoriu de reabilitare, în care este reflectată suma de 452.340 lei, care a fost emis la 15.12.2018, însă ulterior datei respective, o bună parte din tratamentele prescrise au fost deja efectuate și achitate, fapt ce se confirmă la fel prin actele suplimentare anexate de reclamant. Astfel, partea civilă, a dus în eroare instanța de apel, or, în cererea sa de apel dublează cheltuielile solicitate, atribuindu-le atât la cheltuieli de viitor cât și la cheltuieli suportate.

Tot din actele prezentate, se deduce o sumă eronată pentru „cazarea” părții vătămate în mărime de 54000 lei, care la fel urmează a fi considerată neîntemeiată, or, centrul de reabilitare Neokinetica se află în mun. Chișinău, unde de facto își are domiciliul și partea vătămată Gribincea V. (or. XXXXX, str. XXXXX), context în care, cazarea în centrul de reabilitare este o alegere a sus-numitului dar nu și o necesitate, fapt care denotă caracterul neîntemeiat al solicitării respective.

Prin urmare, instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea suplimentară a sumei de 433.440 lei cu titlu de tratament ce urmează a fi suportat, or partea civilă nu a prezentat dovada necesității acestora, a inclus în suma dată cheltuieli suportate deja, dar și din considerentul că a inclus sume iraționale pentru cazare și careva consultații. În acest sens, cu titlu de cheltuieli de viitor rezonabilă este suma propusă de Bahvalov M. și încasată de instanța de fond în mărime de 50.000 lei.

Cât privește soluția instanței de apel privind încasarea sumei de 31.200 lire sterline, cu titlu de salariu ratat, în viziunea părții apărării această sumă este neîntemeiată dar și contrară prevederilor legale, ori, legea expres obligă partea

civilă de a demonstra sursa de venit, durata contractului, precum și salariul convenit. Mai mult, partea civilă din nou nu a prezentat nici o dovadă legală care să demonstreze că între Gribincea V. și careva companie din Anglia era semnat un contract de muncă, iar alegația că în Anglia se muncește fără contracte de muncă o considerăm una declarativă, iar al doilea aspect este că suma de 31.200 lire engleze a rămas neschimbată, fapt care încă odată denotă caracterul dubios al pretenției respective or, se deduce că careva contract de muncă, cu indicarea funcției, ocupației și termenului pe care ar fi fost angajat Gribincea VI., cu adevărat nu există.

Astfel instanța de apel nu a ținut cont de lipsa actelor și probelor necesare și a motivat soluția admiterii pretenției date doar prin faptul că „partea civilă a probat venitul ratat prin contractul de muncă”, deși, un astfel de contract nu există și nu a fost prezentat de partea civilă.

Inculpatul Bahvalov M., a manifestat bună-credință față de obligațiunile ce derivă din faptele comise, iar în acest sens, a garantat recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu tratarea lui Gribincea V., în mărime de 100.000 lei, fără a solicita confirmarea sumei date.

În această ordine de idei, neîntemeiat s-a încasat suma de 103.551,64 lei, ori, nu fost probată în întregime, de altfel, apărarea a putut descifra doar o parte din bonurile anexate și nu le-a indicat în referința sa pe toate. Deci, instanța urma să admită pretenția dată, anume în sumă de 100.000 lei, sau să facă un calcul minuțios a tuturor bonurilor de plată, or apărarea nu le-a putut descifra în mare parte.

Cât privește încasarea sumei de 200.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este una neargumentată și neproportională. Ori, în pofida faptului că partea civilă nu a demonstrat întinderea prejudiciului moral și rezonabilitatea sumei de 900.000 lei pe care continuă să o solicite, totuși, Bahvalov M. a conștientizat cauzarea unui prejudiciu moral părții vătămate Gribincea V. pentru care își asumă responsabilitatea în limitele rezonabile, considerente din care a propus, și își menține propunerea de a compensa prejudiciului moral cauzat, în mărime de 100.000 lei.

Este neîntemeiată și abuzivă soluția aplicării sechestrului, atât din considerentele expuse imediat-anterior, cât și din motivul că bunurile respective nu constituie proprietate exclusivă a lui Bahvalov M., dar este o proprietate comună în devălmășie, iar aplicarea sechestrului pe acestea constituie o ingerință neîntemeiată și o încălcare flagrantă a dreptului de proprietate a persoanelor terțe.

La fel, este neîntemeiată soluția aplicării sechestrului pe toate bunurile inculpatului Bahvalov M., ori, valoarea acestora depășesc substanțial suma prejudiciului încasat prin sentință, iar surplusul încasat prin decizie este contrar prevederilor legii.

Deși prima instanță nu s-a expus privitor la bunurile proprietate comună a lui Bahvalov M. și Bahvalov N. și anume: arma de marca "Saiga", cal. 7,62x39mm, nr. XXXXX și arma de vânătoare de marca/model "TOZ-34", cal. 12x70 nr. XXXXX, instanța de apel a înlăturat această omisiune.

Totuși, instanța de apel urma să dispună soluția restituirii bunurilor nominalizate dar nu transmiterea lor către MAI pentru soluționarea sorții lor, ori, bunurile în cauză nu au nici o tangență cu fapta comisă, erau deținute legal, precum și constituie proprietate comună a familiei Bahvalov.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, iar acesta este expus neclar, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă următoarele împrejurări.

În primul rând, conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală.

În această consecutivitate și cu referire la argumentul recurentului privind atenuarea pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților,

cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs, în latura pedepsei, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Prin urmare, recursul vizat, în partea privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, este neîntemeiat.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. În conformitate cu art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Potrivit art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) în descriptivul deciziei lipsește cu desăvârșire argumentarea instanței, fondată pe probe concrete și raportate la respectivele norme de drept, privind soluțiile indicate în dispozitiv: *„de încasat în beneficiul lui Gribincea V. 452.340 lei cheltuieli ce urmează a fi suportate pe viitor în scopul continuării tratamentului și reabilitării sănătății, și suma de 31.200 lire engleze cu titlu de venit (salariu) ratat, convertite în valuta națională a R. Moldova la data executării obligației... Corpurile delictive - armă de model ”Saiga”, cal. 7,62*39 mm, nr. XXXXX, și armă de vânătoare de model ”TOZ-34”, cal. 12*70 mm, nr. XXXXX – s-au transmis MAI, pentru soluționarea sorții lor”;*

b) nu a apreciat fiecare probă, în aspectul laturii civile, administrată pe caz

separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele apărării în aspectul chestiunii privind corpurile delictive.

Mai mult, statuările sumare și divergente ale instanței că: *„prima instanță corect a stabilit mărimea prejudiciului material..., existența unui venit legal presupune, în mod inevitabil, și limitarea probelor prin care acest venit poate fi dovedit..., astfel, partea civilă a probat venitul ratat prin contractul de muncă..., compensarea cheltuielilor ce vor fi suportate din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății poate fi stabilită cu anticipație, în baza avizului organului medical abilitat, inclusiv pentru achitarea prealabilă a serviciilor și bunurilor necesare, ca foaie la sanatoriu, bilete de călătorie, mijloace speciale de transport etc..., ori, partea civilă a prezentat probe suficiente pentru justificarea necesității și cuantumului tratamentului viitor..., la fel, prima instanță a stabilit în mod întemeiat și echitabil cuantumul prejudiciului moral..., totodată, prima instanță nu a decis soarta a două arme, care au fost ridicate de organul de poliție, fapt ce urmează a fi reparat”,* nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescise în art. 101 Cod de procedură penală;

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, cum ar fi: *„restituirea proprietarilor Bahvalov M. și Bahvalov N. a corpurilor delictive: arma de marca ”Saiga”, cal. 7,62x39mm, nr. XXXXX și arma de vânătoare de marca/model ”TOZ-34”, cal. 12x70 nr. XXXXX, admiterea acțiunii civile doar în sumă de 250.000 lei, cu revocarea sechestrului aplicat pe bunurile lui Bahvalov M., în partea ce va depăși suma încasată. Instanța de judecată neîntemeiat a încasat suma de 103.551,64 lei, ori nu a probat-o în întregime, de altfel, apărarea a putut descifra doar o parte din bonurile anexate și nu le-a indicat în referința sa pe toate. Deci, instanța urma să admită sumă de 100.000 lei, sau să facă un calcul minuțios a tuturor bonurilor de plată, care în mare parte sunt indescifrabile. Încasarea sumei de 200.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este o soluție neargumentată și neproportională. Or, în pofida faptului că nici partea civilă nu a demonstrat întinderea prejudiciului moral și rezonabilitatea sumei de 900.000 lei pe care a solicitat-o, totuși inculpatul a conștientizat cauzarea unui prejudiciu moral părții vătămate pentru care își asumă responsabilitatea în limitele rezonabile, de a compensa prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei. Este neîntemeiată și abuzivă soluția aplicării sechestrului, din motivul că bunurile respective nu constituie proprietate exclusivă a lui Bahvalov M., dar este o proprietate comună în devălmășie, iar aplicarea sechestrului pe acestea constituie o ingerință neîntemeiată și o încălcare flagrantă a dreptului de proprietate a persoanelor*

terțe. În cadrul urmăririi penale, de la domiciliul lui Bahvalov M. au fost ridicate mai multe bunuri care nu au nici o tangență cu comiterea infracțiunii incriminate și care sunt bunuri proprietate comună a familiei Bahvalov: arma de model "Saiga", cal. 7,62x39mm, nr. XXXXX, și arma de vânătoare de model "TOZ-34", cal. 12x70 nr. XXXXX. Bunurile în cauză sunt deținute legal de către Bahvalov M. și Bahvalov N. și constituie proprietate comună în devălmășie, iar careva impedimente prevăzute de lege întru restituirea lor proprietarilor, nu sunt" (pct. 3. - 5. din decizie);

d) dispozitivul este expus neclar, deoarece sentința nu a fost casată și în partea nesoluționării chestiunii cu privire la corpurile delictive, însă instanța de apel a dispus neclar că: „**Corpurile delictive - armă de model "Saiga", cal. 7,62*39 mm, nr. XXXXX, și armă de vânătoare de model "TOZ-34", cal. 12*70 mm, nr. XXXXX – s-au transmis MAI, pentru soluționarea sorții lor**”, adoptând astfel și o soluție care nu este prevăzută în art. 162 Cod de procedură penală (Hotărârea cu privire la corpurile delictive adoptată la soluționarea cauzei penale);

e) nu și-a întemeiat concluziile pe probe verificate în ședința de judecată a și consemnate în procesul-verbal, inclusiv în aspectul pretențiilor materiale invocate de apelantul Mihai Stăvilă ori, potrivit respectivului proces-verbal, în ședința instanței de apel nu a fost verificată nicio probă (f.d. 185, pct. 3.2., 4. din decizie).

Circumstanțele expuse atestă că instanța de apel nu a judecat apelul declarat de avocatul Mihai Stăvilă în condițiile legii și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția în latura civilă și a corpurilor delictive, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, în sensul nominalizat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului avocatului, casării deciziei contestate în partea privind soluțiile: „*Se încasează de la Bahvalov Mihail în beneficiul dlui Gribincea Vladislav suma de 452.340 lei cu titlu de cheltuieli ce urmează a fi suportate pe viitor în scopul continuării tratamentului și reabilitării sănătății și suma de 31.200 lire engleze cu titlu de venit (salariu) ratat. Sumele indicate în valută străină urmează a fi convertite în valuta națională a Republicii Moldova la data executării obligației. Corpurile delictive - armă de model Saiga, cal.*

7,62*39mm, nr.XXXXX și armă de vânătoare de model TOZ-34, cal. 12*70mm, nr. XXXXX - se transmit Ministerului Afacerilor Interne pentru soluționarea sorții lor”, și dispunerea rejudecării cauzei în aspectul vizat de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de avocatul Stăvilă Mihai, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2019, în privința inculpatului Bahvalov Mihail XXXXX, în partea privind soluțiile: „*Se încasează de la Bahvalov Mihail în beneficiul dlui Gribincea Vladislav suma de 452.340 lei cu titlu de cheltuieli ce urmează a fi suportate pe viitor în scopul continuării tratamentului și reabilitării sănătății și suma de 31.200 lire engleze cu titlu de venit (salariu) ratat. Sumele indicate în valută străină urmează a fi convertite în valuta națională a Republicii Moldova la data executării obligației. Corpurile delict - armă de model Saiga, cal. 7,62*39mm, nr.XXXXX și armă de vânătoare de model TOZ-34, cal. 12*70mm, nr. XXXXX - se transmit Ministerului Afacerilor Interne pentru soluționarea sorții lor*”, și dispune rejudecarea cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată, în privința inculpatului Bahvalov Mihail XXXXX, se menține.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă, pronunțată integral la 06 decembrie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Dumitru Mardari
Maria Ghervas